

[Undervisningsministeren.]

konstruktiv evne eller noget i den retning. Det er simpelt hen dette, at nu har vi altså ikke fået så mange studenter, og så må vi jo hitte på noget. Ja men sikke dog en fantasiløshed! Jeg håber, at det ikke er typisk for tankegangen, sammenholdt med aldrene, for det ærede medlem er jo nok den yngste eller rettere sagt, jeg ved, at det ikke er typisk; men vi ældre kan jo glæde os over, at det altså i dette tilfælde er os, der tør skue ind i fremtidens land, medens andre meget mekanisk skuer tilbage.

Det ærede medlem sagde også: vi skal samle nogle af de unge op, der spildes. Vi skal sørge for, at alle har mulighed for at få den uddannelse, de gerne vil have, uden hensyn til geografiske eller økonomiske hindringer. Deri er jeg enig. Men er det udtryk for, at man er spildt i det danske samfund i dag, hvis man ikke er student? Er det udtryk for, at man er spildt, hvis man ikke har en akademisk uddannelse? Jeg tror, vi skal vænne os til, ærede medlem, at tænke helt anderledes, sådan i lidt moderne og fremsynede baner fremfor det næsten knirkende kancelliagtige præg, der var over det ærede medlems oplæg.

Det ærede medlem sagde videre lige efter sin udtalelse om, at hvis vi havde haft lige så mange studenter som Norge og Sverige, havde vi ikke haft brug for HF, at det var jo ikke en terpeskole, vi havde brug for; vi skulle ikke kalkere af efter gymnasiet; hvis det er rigtigt, hvad jeg ikke mener det er — jeg mener, det er en uretfærdig dom — var det jo da meget godt, vi ikke havde flere studenter. Det ærede medlem har jo i det hele taget haft lidt svært ved at finde sine ben i denne sag, for når der nu vitterlig er mulighed for vældige fremskridt på denne ovns grund og man så skal være imod — for det skal man jo — og man så skal få det til at rime, så går det jo galt.

I foråret, som det ærede medlem selv antydede til, sagde det ærede medlem følgende:

„Nu er det meget muligt, at det endnu er for tidligt at vurdere den udvikling, der fulgte i 1958-lovens kølvand, og givet er det, at det i hvert fald er alt for tidligt at afsige dommen over læreruddannelsesloven af 1954; men hvis det forholder sig

sådan, kan vi altså slet ikke i dag udarbejde en ny uddannelseslov, og det mener jeg da heller ikke at vi skal.“

Det var altså standpunktet for 6 måneder siden: det er ikke muligt at vurdere, hvad der er sket siden 1958, derfor skal vi ingen ny lov have. I dag er standpunktet en bebrejdelse for, at vi ikke har undersøgt virkningerne af 1958-loven, som det altså for nogle få måneder siden var umuligt at undersøge, og hvor det ærede medlem var enig i, at læreruddannelsen burde revideres — altså på begge punkter det modsatte standpunkt af det fra foråret; derfor forstår jeg egentlig godt, at det ærede medlem gerne, som man jo altid kan gøre, når man vil have en ting udsat og syttet og have tid til at tænke i ro, vil have en kommission, sådan at der ud af disse to stik modsatte standpunkter — på begge punkter stik modsatte standpunkter med 6 måneders mellemrum — måske kan komme et afklaret standpunkt, der måske oven i købet peger så meget fremad, at det ærede medlem har en fair chance for at nå os andre.

Vedrørende spørgsmålet om egnethed tænker det ærede medlem også i mærkelig gammeldags baner. Det ærede medlem siger, at måske skulle man alligevel ind på det, for det ville være en katastrofe, hvis det viser sig, man ikke er egnet. Det ville have været det i gamle dage, men med den betydning, efteruddannelser får i det fremtidige samfund, er det heldigvis ikke længere nogen katastrofe, om man har fået en uddannelse, der sigter på lidt andet end det, man kommer til at arbejde med. Og jeg tør antyde, at jeg tror, det bliver det almindelige i fremtiden for vældig mange mennesker — nogle fordi de vil det, nogle fordi de kommer ud i det — at de kommer til at arbejde med noget andet end det — for så hastig er samfundsudviklingen — de oprindelige i deres grunduddannelse har lært. Derfor er katastrofen heller ikke så stor. Det er igen et udtryk for en tankegang, som tiden for længst er løbet fra, og som jeg undrer mig lidt over vi skulle have præsenteret her i dag.

Jeg har svaret det ærede medlem hr. Bækgaard. Vi bliver ikke uenige om Vejle; det har jeg også givet udtryk for tidligere.

Jeg er helt enig med det ærede medlem